Orędownik Urzędowy
POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 25000 mk. :—: Poszczególny numer 4000 mk. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 9000 mk. od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 13750 mk. od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G.

Nr. 68 | **Puck, sobota, dnia 6 października 1923 r.** | **Rok 37.**

Treść:

500.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 6 września 1923 r. w przedmiocie spisu upraw w gospodarstwach rolnych powyżej 50 ha ogólnego obszaru za rok gospodarczy 1922—1923.

Na zasadzie art. 2, 3 i 5 ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 464) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 1 czerwca 1923 r. w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej (Dz. U. R. P. Nr. 60, poz. 436) oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1923 roku (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 727), oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 września 1923 r. (Nr. 92, poz. 730), zarządza się co następuje:

§ 1. Na całym obszarze R. P. w gospodarstwach rolnych ponad 50 ha ogólnego obszaru zarówno stanowiących własność prywatną, jak i publiczną w ciągu miesiąca października będzie przeprowadzony spis upraw na formularzach według załączonego wzoru. Przytem spis dotyczy także gospodarstw, przekazanych do parcelacji, które są jednak w r. 1922-23 zagospodarowane przez poprzednich posiadaczy.

§ 2. Jako władze spisowe powołane są starostwa pod nadzorem urzędów wojewódzkich.

§ 3. Urzędy wojewódzkie otrzymane z Głównego Urzędu Statystycznego formularze prześlą do odnośnych starostw, które roześlą je właścicielom, wzgl. dzierżawcom lub kierownikom wszystkich gospodarstw ponad 50 ha ogólnego obszaru zgodnie ze wskazówkami Głównego Urzędu Statystycznego.

§ 4. Właściciele (względnie dzierżawcy lub kierownicy) gospodarstw nadeślą wypełnione kwestjonarjusze najpóźniej do dnia 31 października do starostw. Starostwa po stwierdzeniu, że formularze są wypełnione w należyty sposób i że obejmują wszystkie gospodarstwa wymienionych rozmiarów w powiecie, prześlą najpóźniej do 10-go listopada do Głównego Urzędu Statystycznego wszystkie wypełnione kwestjonarjusze oraz wykaz tych gospodarstw, które formularzy nie wypełniły wraz z uwagami o zarządzeniach, poczynionych przez starostwo, zaś do województwa imienny wykaz gospodarstw, których formularze zostały przesłane do Głównego Urzędu Statystycznego i tych, które formularzy nie wypełniły oraz raport o zarządzeniach poczynionych odnośnie tych ostatnich.

§ 5. W razie niedostarczenia przez właścicieli (względnie dzierżawców lub kierowników) gospodarstw, należycie wypełnionych kwestjonarjuszy do dnia 31-go października starostwo wysyła na koszt właściciela (względnie dzierżawcy lub kierownika) gospodarstwa, specjalnego urzędnika dla wypełnienia kwestjonarjusza na miejscu.

Kwestjonarjusze wypełnione w ten sposób, muszą być przesłane do Głównego Urzędu Statystycznego najpóźniej 20 listopada 1923 roku, poczem Starostwo jednocześnie przesyła odpowiedni raport do województwa.

§ 6. Właściciele, względnie dzierżawcy lub kierownicy gospodarstw, którzy uchylają się od wypełnienia nadesłanych im formularzy, lub wypełnią je niezgodnie z prawdą, podlegają karom, przewidzianym w art. 3 ustawy

z dnia 1 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. r. 1923 Nr. 60, poz. 436) w przedmiocie zmiany ustawy z dnia 21 października 1919 r. o organizacji statystyki administracyjnej.

§ 7. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów:
Witos
Minister Spraw Wewnętrznych:
Kiernik.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 28. 9. 23 r.

Lipski, Starosta.

501.

Rozporządzenie Ministra Skarbu
z dnia 21. września 1923 r.
normujące sposób potrącania podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę.

Na mocy art. 122 i 130 ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), oraz art. 33 ustawy z dnia 15. czerwca 1923 r, w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 521) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy potrącaniu podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę, należy stosować tę stopę procentową, jaka przypadała od kwoty otrzymanej tytyłem uposażenia. emerytury lub wynagrodzenia za najemną pracę w dniu 1. lipca 1923 r. — o ile chodzi o płace, otrzymywane zgóry, względnie 30 czerwca 1923 r. — o ile chodzi o tego rodzaju wynagrodzenia płatne zdołu.

Tyczy to się również dodatków drożyźnianych, wypłacanych w ciągu miesiąca.

§ 2. Jeżeli wynagrodzenie pracownika od 1. lipca r. b. uległo zmianie wskutek posunięcia do wyższego stopnia uposażenia, otrzymania dodatku za wysługę lat, powiększenia stanu rodzinnego i t. p. przyczyn, stanowiących istotne podwyższenie dochodu, natenczas należy stosować tę stopę procentową, jakaby odpowiadała wynagrodzeniu pobranemu na tych samych zasadach w dniu 1 lipca względnie 30 czerwca 1923 r.

§ 3. Sposób ustalenia stopy procentowej, określony w § 1 i 2 niniejszego rozporządzenia, ma również zastosowanie przy wypłacie jednorazowych wynagrodzeń (remuneracji, zapomóg i. t. p.)

§ 4. Pobranie różnicy między sumą należności podatkowej, ustalonej na zasadzie §§ 1—3 niniejszego rozporządzenia, a podatkiem dochodowym, przypadającym do zapłaty w myśl postanowień działu II ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), względnie ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 521) odracza się.

§ 5. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 30 września 1923 roku i obowiązuje na obszarze działania ustawy o państwowym podatku dochodowym, ogłoszonej rozporządzeniem Ministra Skarbu z dnia 14 lipca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 77, poz. 607), oraz ustawy z dnia 15 czerwca 1923 r. w przedmiocie niektórych zmian w przepisach o państwowym podatku dochodowym, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 521).

Kierownik Ministerstwa Skarbu: B. Markowski.

Powyższe podaję pracodawcom do wiadomości i przestrzegania.
Puck, 1. 10. 23 r.

Starosta, Lipski.

502.

Komunikat Ministerstwa Skarbu z dnia 25. VIII. 23 w sprawie podatku majątkowego.

Celem osięgnięcia ewidencji codziennych wpływów z podatku majątkowego jako jednej z podwalin sanacji Skarbu Państwa, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Pocztową Kasą Oszczędności ustala sposób wpłacania tego podatku przez P. P. K. O. następujący:

Wpływy z wymienionego źródła a obecnie wpłacane dobrowolnie zaliczki na powyższy podatek koncentrować się będą na otwartem w Pocztowej Kasie Oszczędności specjalnem koncie Centralnej Kasy Państwowej oznaczonem Nr. 9000.

Płatnicy podatku majątkowego winni posługiwać się przy uiszczania tegoż w interesie własnym **wyłącznie** specjalnemi dla podatku majątkowego sporządzonemi blankietami P. K. O., które będą do otrzymania tak w urzędach podatków i opłat skarbowych jak i w każdym Urzędzie pocztowym.

Przy wypełnianiu tych blankietów należy szczególnej uwzględniać znajdujące się na odwrotnej stronie blankietu rubryki dotyczące kategorji podatku majątkowego.

1. od posiadłości gruntowych, 2. od przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych i 3. od wszystkich innych kategorji majątku i wpisywać do odnośnej rubryki wyraźnie właściwą kategorję podatku majątkowego. Nadto osoby prawne winny wyraźnie zaznaczyć na przedniej stronie dowodu wpłaty, czy są obowiązane do publicznego składania sprawozdań czy nie.

503.

Komunikat Ministerstwa Skarbu z dnia 12. 9. 23 r. w sprawie podatku majątkowego.

W czasie najbliższym będzie ogłoszoną w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej uchwalona już przez obie Izby Prawodawcze ustawa o podatku majątkowym.

Podatek majątkowy jest skontyngentowany w ogólnej sumie jednego miljarda franków złotych, jest jednorazowym i będzie płatnym w ciągu lat trzech od 1924 do 1926 w sześciu półrocznych ratach.

Stopa procentowa podatku wynosi 1.2% przy majątku wartości ponad trzy tysiące franków złotych i wzrasta progresyjnie do 13% przy wartości majątku ponad szesnaście miljonów franków złotych.

Wymierzony w sumie jednego miljarda franków złotych podatek majątkowy będzie pobrany w kwotach:

1. 500 miljonów franków złotych od posiadłości gruntowych, będących pod uprawą rolną lub leśną.

2. 375 miljonów franków złotych od przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, które są lub powinnyby być zaklasowane do przedsiębiorstw przemysłowych 1—5 kategorji włącznie lub do przedsiębiorstw handlowych I i II kategorji świadectw przemysłowych.

3) 125 miljonów franków złotych od wszystkich innych rodzajów majątku.

Majątek nie przewyższający wartości 3 000 franków złotych, jak również urządzenia domowe, których wartość nie wynosi więcej jak 5 000 franków złotych, nie podlegają podatkowi majątkowemu. To ostatnie postanowienie należy rozumieć w ten sposób, że wartość urządzenia domowego wliczoną będzie do majątku tylko wtedy, gdy przekroczy 5 000 franków złotych. Jeżeli zatem ktoś posiada majątek wartości 2 500 franków złotych i urządzenie domowe wartości 4 000 franków złotych, to osoba taka będzie uwolnioną od podatku majątkowego, ponieważ wartości urządzenia nie będzie się liczyć do majątku. W razie gdy po uskutecznieniu wymiaru okaże się, że wymierzony w całem państwie podatek majątkowy przekracza lub nie dosięga sumy jednego miljarda franków złotych, wówczas wymierzony każdemu płatnikowi w każdej kategorji podatek majątkowy, poczynając od 5 stopnia, obniży się lub powiększy odpowiednio przez zastosowanie procentowej zniżki lub zwyżki. Podatek majątkowy wymierza się na podstawie stanu majątkowego z dnia 1 lipca 1923 r. z uwzględnieniem długów i ciężarów, które majątek zmniejszają.

Na pierwszą ratę, płatną w czasie od 15 kwietnia do 15 maja 1924, obliczą władze podatkowe na podstawie zeznań zaliczkę w wysokości półrocznej raty, na poczet zaś tej zaliczki winni płatnicy w czasie od 10 listopada do 10 grudnia 1923 uiścić bez specjalnych wezwań następujące wpłaty:

a) płacący od 150 000 do 600 000 mk. rocznie podatku gruntowego i budynkowego (Ust. z dnia 15 czerwca 1923 Dz.U. R. P. Nr. 165 poz. 505) jednokrotną pełną kwotę podatku gruntowego i budynkowego, przypadającego za I. półrocze 1923 płacący ponad 600 000 mk. do 1 milj. mk. dwukrotną, a płacący ponad 1 milj. marek trzykrotną pełną kwotę obliczoną w ten sam sposób.

b) płatnicy podatku przemysłowego: dwukrotną pełną kwotę podatku przemysłowego przypadającego na I. półrocze 1923 od przedsiębiorstw przemysłowych w pierwszych sześciu i przedsiębiorstw handlowych w pierwszych dwóch kategorjach.

c) wolne zawody, przedsiębiorstwa przemysłowe 7 i handlowe 3 kategorji jednokrotną pełną kwotę podatku przemysłowego, przypadającego za I. półrocze 1923,

d) płatnicy podatku obrotowego na Górnośląskiej części województwa Śląskiego 6-krotną pełną roczną kwotę przypadającego na rok 1923 podatku obrotowego.

Wspomniane zaliczki na pierwszą ratę płatną w czasie od 15 kwietnia do 15 maja 1924, winny być płacone i nadal w tej samej wysokości w terminach płatności następnych rat co do zawiadomienia płatników o ostatecznym wymiarze podatku.

Płatnik może uiścić w każdym terminie także i więcej rat naraz.

Wobec ujawnionej od dłuższego czasu tendencji zniżkowej marki polskiej, Ministerstwo Skarbu nie zapoznając ciężarów, jaki nakłada na obywateli przez przeciąg lat trzech podatek majątkowy, zaleca gorąco płatnikom, aby we własnym interesie niezależnie od obowiązku składania zeznań i niezależnie od terminów płatności ustawą przepisanych wpłacali już obecnie na poczet podatku majątkowego pewne kwoty w markach lub bonach złotych oraz w walutach obcych, które będą przyjmowane przez Kasy skarbowe według kursu franka złotego w dniu wpłaty.

Min. Skarbu zwraca uwagę, że dobrowolnemi wpłatami zabezpieczą się płatnicy przed ewentualną dalszą zniżką marek i ułatwią dokonanie wielkiego dzieła naprawy Skarbu, od którego zależy w wysokim stopniu dalszy rozwój, a nawet sam byt ekonomiczny Ojczyzny, odzyskanej ciężkiemi ofiarami krwi i mienia.

504.

Komunikat Ministerstwa Skarbu z dnia 13. IX. 23. r. w sprawie podatku majątkowego.

W myśl uchwalonej już przez obie Izby prawodawcze ustawy o podatku majątkowym przedmiotem tegoż podatku jest wszelki majątek nieruchomy i ruchomy po potrąceniu długów i ciężarów, które ten majątek zmniejszają według stanu z dnia 1. lipca 1923 r.

W odniesieniu do przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, prowadzących prawidłowe księgi handlowe, ustawa postanawia, że wartość przeciętną majątku takich przedsiębiorstw obliczać należy na podstawie ksiąg handlowych bez potrącenia wartości kapitału zakładowego (akcyjnego) i zapasowego (rezerwowego) przyczem:

1) bilansowa wartość majątku w nieruchomościach, maszynach, urządzeniach technicznych, narzędziach i innych środków produkcji, jako też środkach komunikacyjnych i przewozowych oraz w urządzeniach biurowych, ulegnie przewalutowaniu w zależności od czasu ich nabycia, drogą przemnożenia pierwotnych cen nabycia przez współczynniki, które ustali Minister Skarbu.

2) wartość papierów procentowych oraz walut zagranicznych, jako też należności w tych walutach, obliczy się wedle przeciętnego kursu, względnie szacunku giełdowego za czerwiec 1923 r. a remanent (zapas) towarów

według cen obiegowych na 1 lipca 1923. Wychodząc z założenia, że w licznych przedsiębiorstwach, zestawienie remanentu po dłuższym upływie czasu od dnia 1 lipca 1923 natrafić mogłoby na trudności, Ministerstwo Skarbu zaleca zarządom powyższego rodzaju przedsiębiorstw, aby potrzebne zestawienia stanu czynnego i biernego ich majątku według stanu z dnia 1 lipca 1923 i przygotowały już obecnie i ułatwiły sobie tym sposobem sporządzenie zeznań do podatku majątkowego, które winny być przedłożone właściwym Izbom skarbowym w nieprzekraczalnym terminie do 31 stycznia 1924.

505.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 września 1923 r. w przedmiocie wypłaty procentów od 8-procentowej państwowej pożyczki złotej z 1922 r.

Na podstawie art. 4 i 11 ustawy z dnia 26. września 1922 r. w przedmiocie wypuszczenia 8-proc. państw. pożyczki złotej (Dz. U. R. P. nr. 83, poz. 741/, zarządza się co następuje:

§ 1. Kupony obligacji 8-proc. państwowej pożyczki złotej z 1922 z datą płatności 1 października 1923 r., opiewające na złote, płatne są w markach polskich po kursie 51 800 za jeden złoty. Zgodnie z tem kupony Nr. 2 obligacji, opiewających na 10 złotych, opłacane są kwotą 20 720 mkp., kupony zaś Nr. 2 od obligacji, opiewających na 50 złotych, opłacane są kwotą 103 600 mkp.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. października 1923 r.

Minister Skarbu:
W. Kucharski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 2. października 1923 r.
Lipski, Starosta.

506.

Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 29 września 1923 r. w przedmiocie wykupienia 6-procentowych złotych bonów skarbowych Serji I A.

Na podstawie art. 5 i 8 ustawy z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6-procentowych złotych bonów skarbowych (D. U. R. P. nr. 33, poz. 215), zarządza się, co następuje:

§ 1. Wypuszczone z dniem 1 kwietnia 1923 r. na podstawie Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 30 marca 1923 r. o wypuszczeniu Serji I A. 6-proc. złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. nr. 34, poz. 227), 6-proc. złote bony skarbowe Serji I A z datą płatności w dniu 1 października 1923 r., płatne są w markach polskich po kursie 50 800 mkp. za 1 złoty.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 października 1923 r.

Minister Skarbu
W. Kucharski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 2. października 1923 r.
Lipski, Starosta.

507.

Obwieszczenie Ministra Skarbu z dnia 29 września 1923 r. w przedmiocie ustalenia ceny emisyjnej 6-procentowych złotych bonów skarbowych Serji IB, IC, i ID.

Na podstawie ustawy z dnia 22 marca 1923 r. w przedmiocie wypuszczenia 6-proc. złotych bonów skarbowych (Dz. U. R. P. nr. 33, poz. 215), oraz rozporządzeń Ministra Skarbu z dnia 30 kwietnia 1923 r. („Monitor Polski“ Nr. 97) z dnia 15 maja rb. („Monitor Polski“ Nr. 106), z dnia 13 czerwca 1923 r. („Monitor Polski“ Nr. 132), oraz z dnia 15-go czerwca 1923 r. („Monitor Polski“ nr. 134) ustanawia się w związku z terminem płatności Serji IA 6-proc. złotych bonów skarbowych cenę emisyjną pozostałych serji, to jest Serji IB, IC i ID. równą cenie spłaty 6-proc. złotych bonów skarbowych Serji IA., czyli na 50 800 mkp. za 1 złoty.

Ustalona niniejszem obwieszczeniem cena emisyjna obowiązuje z dniem 1 października 1923 r.

Minister Skarbu:
W. Kucharski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 2. października 1923 r.
Lipski, Starosta.

508.

Rozporządzenie Wojewody Pomorskiego z dn. 7. 9. 23 r. w przedmiocie zmian ordynacji opłat dla położnych.

Na podstawie § 1. pruskiej ustawy z dnia 10 maja 1908 r. dotyczącej opłat dla położnych (Zbiór ustaw pruskich strona 103) zmienia się ordynację opłat dla położnych z dnia 3. marca 1923 (Dz. Urz. Woj. Pom. nr. 9, poz. 107) jak następuje:

Art. 1.

1. Od osób rzeczywiście niezamożnych lub od gminnych związków ubogich pobiera się najniższą opłatę również gdy zapłata następuje z funduszów Państwa lub z środków fundacyj dobroczynnych albo ustawowych instytucyj dla przymusowych ubezpieczeń na wypadek choroby. Do pobierania wyższej opłaty upoważnione są jednak położne na podstawie szczególnie długiej i trudnej czynności.

2. We wszystkich innych wypadkach należy wysokość opłaty w granicach tej ordynacji od czasu i rodzaju czynności a także od położenia majątkowego klijentki.

Art. 2.

Od niżej podanych czynności pobiera się w tysiącach marek.

1. Za pomoc przy normalnym porodzie trwającym do 3 godzin 75—300
Za każdą dalszą godzinę 15— 30
W nocy za jedno i drugie podwójnie.

2. Za pomoc przy porodzeniu bliźniąt, porodach nieprawidłowych, przy porodach zawikłanych krwiotokiem i tegoż następstwami lub rzucawką porodową, oddzielaniem ręcznem łożyska albo utrudliwem cuceniem omdlałego pło-

du podwyższa się należytość pod nr. 1 na 112½—300

3. Przy porodach, przy których przywołanie lekarza jest konieczne, podwyższa się zapłata wymieniona pod nr. 1 i 2 o 17.5.—

4. Za pomoc przy poronieniu, porodach niewczesnych i przedwczesnych, tak samo za odbieranie zaśniadu za czas od 3 godz. 45—180 za każdą dalszą godzinę wynagradza się 15—30

5. Za każde dalsze obowiązkowe odpędanie lewatyw, cewnikowanie, oraz kąpanie noworodka i przewinięcie, wynagradza się za każdą rozpoczętą godzinę za dnia 7.5—22.5 w nocy podwójnie.

6. Za wszelkie nieobowiązkowe odwiedziny położnicy, włącznie zbadania i wszelkich czynności, jak przepłukanie, odwiedziny na życzenie położnicy lub jej otoczenia włącznie wszelkich badań i czynności, każda rozpoczęta godzina 15—20 w nocy podwójnie.

7. Za całodzienne pielęgnowanie poza czasem porodu (włącz. wizyty) 30— 75
w nocy 45—90
za dzień i noc razem 60—120

8. Za poradę w mieszkaniu położnej za dnia 7.5—22.5 w nocy podwójnie.

9. Za badanie w mieszkaniu położnicy włącznie porady za dnia 15—30

10. Za świadectwa piśmienne prócz wynagrodzenia za badania lub wizytę 7.5—22.5

Na mocy niniejszych przepisów liczy się noc od kwietnia do września, od godz. 10 wieczorem do 7 rano, w dalszych miesiącach od 9-tej wieczorem do 8 rano.

Przy wykonywaniu czynności w miejscowościach, odległych od mieszkania położnej ponad 1 kilometr, ma położna prawo domagać się powózki (dorożki) lub też wykładów rzeczywistych za użytą dorożkę albo wynagrodzenia 3.75 za każdy kilometr i to licząc osobno tam i z powrotem, w razie użycia kolei wynagradza się II. klasę; tak samo zwraca się koszta podróży tramwajem. Za wykłady w postaci środków dezynfekcyjnych i materjału opatrunkowego należy się położnej odszkodowanie, o ile środków tych nie odebrała z funduszów publicznych.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem jego ogłoszenia.

Toruń, dnia 7 września 1923 r.

Wojewoda Pomorski:
Jan Brejski.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, 1. 10. 1923 r.
Starosta: Lipski.

509.
Ograniczenie wyszynku napojów alkoholowych na dworcu w Pucku.

Niniejszem podaję do ogólnej wiadomości, że w myśl art. 7. ust. 2. cyfr. a. ustawy z dnia 23. 4. 1920 r. i 27. 1. 1922 r. o ograniczeniach w sprzedaży i spożyciu napojów alkoholowych (D. U. r. 22, poz. 299 nr. 35) nie wolno sprzedawać, podawać i spożywać napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 2,5% alkoholu, w bufecie kolejowym, w obrębie zabudowań stacyjnych oraz w pociągach.

Wobec tego ulega konsens, wystawiony p. Dąbrowskiemu z Pucka przez Wydział Powiatowy dnia 6 maja 1920 r. pod L. 1893|104, powyższej zmianie.

Puck, dnia 29. września 1923 r.
Starosta: Lipski.

510.
Uchwała Sejmiku Powiatowego z dnia 9. VI. 23 r. o pobieraniu opłat od płatnych umów przeniesienia własności nieruchomości.

Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 21. 9. 1922 r. w przedmiocie uchylenia podatków (opłat) od przyrostu wartości oraz o pobieraniu przez ciała samorządowe opłat od umów o przejście własnosci nieruchomości (Dz. Ust. R. P. Nr. 82 poz. 785) uchwalił w dniu 9. czerwca 1923 r. Sejmik Powiatowy w Pucku ze zastrzeżeniem zatwierdzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministerstwa Skarbu co następuje:

Par. 1.

Umowy o przeniesienie własności nieruchomości, od których pobiera się państwowy podatek stemplowy, przewidziany w par. par. 2 i 3 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 14. 10 22 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień stemplowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 90 poz. 845) podlegają opłacie na rzecz powiatu puckiego o ile nieruchomości, będące przedmiotem przeniesienia własności, znajdują się w jego obrębie i o ile umowy wspomniane nie podlegają podatkowi spadkowemu lub od darowizn.

Par. 2.

Opłata wynosi 4 proc. umowy, która służy za podstawę do wymiaru państwowej opłaty stemplowej (należytości).

Par. 3.

Do wymiaru, poboru, ściągania i zwrotu opłaty jak i sprostowania wymiaru stosuje się przepisy rozporządzenia wykonawczego z dnia 20. I. 1923 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 13 poz. 85).

Par. 4.

Gminy należące do powiatu, a pobierające opłaty w zrozumieniu par. 1 niniejszej uchwały — otrzymują przynależne im opłaty od powiatu. Wypłata sum przypadających na gminy, następuje w ciągu 14 dni po wpłynięciu opłaty do kasy powiatowej wraz z przekazaniem wykazu pobieranych opłat, obejmujących opłaty z nieruchomości, położonych w odnośnych gminach.

Par. 5.

Uchwała powyższa wchodzi w życie z dniem 14-tym, następującym po dniu ogłoszenia stawek w „Monitorze Polskim".

Puck, dnia 9 czerwca 1923 r.

Sejmik Powiatowy:
(—) Lipski, przewodn. Sejmiku Powiatowego. (—) Teodor Ellwart. (—) Jan Błażk. (—) Antoni Renusz.

W imieniu i z upoważnienia Ministra Skarbu wyrażam zgodę.

Grudziądz, dnia 30. lipca 1923 r.

Kierownik Pomorskiej Izby Skarbowej
w z. (—) podpis.

L. dz. 39010-V-2000/23.

Toruń, dnia 27 sierpnia 1923 r.

Wojewoda Pomorski
Wydział Samorządowy
L. dz. IV. b. 2252/23.
Dotyczy: pobierania opłat.

Zatwierdzenie.

Działając w imieniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Skarbu na podstawie upoważnienia udzielonego reskryptem Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 16 maja 1923 r. L. dz. S. P. 136/23 oraz par. 1 punkt III. instrukcji dla naczelnych prezesów z 31. grudnia 1825 roku (zbiór praw str. 1826 I).

zatwierdzam

w porozumieniu się z Dyrektorem Pomorskiej Izby Skarbowej w Grudziądzu na zasadzie art. 2 ustawy z 21. września 1922 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 88 poz. 785) uchwałę Sejmiku Powiatowego powiatu puckiego z dnia 9. czerwca 1923 r. dotyczącą pobierania opłat od umów o przeniesienie własności nieruchomości.

(pieczęć)
Wojewoda: (—) Jan Brejski.

Powyższą uchwałę podaję do ogólnej wiadomości.

Wskazuję na obwieszczenie p. Wojewody Pomorskiego z dnia 27. VIII. 23 r. ogłoszone w „Monitorze Polskim" z dnia 5. IX. 23 r. Nr. 201, i zaznaczam, że powyższa uchwała obowiązuje od dnia 19. września 1923 r.

Puck, dnia 22 września 1923 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego
Lipski.

Drukiem „Drukarni Gdańskiej" A.-G. — Odpowiedzialny redaktor: Przewodniczący Wydziału Powiatowego.